

A photograph of a white wooden stool in a garden. The stool is in the foreground, casting a shadow on the ground. Behind it are two large, thick tree trunks. To the right, there is a large pile of brush and debris. The background is filled with green foliage and trees under a clear sky.

**Een
vergeten
tuin**

gedichten

Arjen Boswijk

2022

Een vergeten tuin

‘en ik bedeesde jongeling
moest nodig
de reine berk bezingen
en zijn bescheiden bladerpracht’

Remco Campert

‘Il faut cultiver notre jardin’

Voltaire

Oude peppel in een nieuwe tuin

In de diepe zuidoosthoek
van de nieuwe tuin
staat ritselend in weinig wind
met duizend blaren fluisterend
een oude peppel
als uit een vroeg gedicht
van J H Leopold

De loofboom mist nog
een meanderende rivier
in Hollands laagland
mist nat gebladerte
in deze droge zomer

De zon schijnt meedogenloos
op zijn bruin en groene kruin
ik wacht aan zijn twee voeten
op mijn verdwenen liefje
zij lijkt ergens verdwenen
achter een jonge druif
in deze nieuwe tuin

Kus een hommelmot zacht

Duik in je tuin vandaag
spreek met de bloemen
kus een hommelmot zacht
tot hij zoemt van klein geluk
wijs hem zoet op nectar
duik in de tuin vandaag

Streel het natte gras
wandelaar langs duizend rozen
waai mee met de vlinders
bewaak de blauwe regen
lok de vogels in de heg
en laat de kat verdwijnen
duik in je tuin vandaag

Proef de papaver op je tong
ontdek geen slak aan de wortels
kijk mee met de zonnebloem omhoog
kleur de korenbloemen blauwer
rooi een aardappel of twee
ga bijbels zitten onder de vijgenboom
en kus de hommelmot zacht

Volgens Homerus

De bouwval op ons koninkrijk
kijkt ons meewarig gapend aan
een woeste donkere eenoog
van mythische proportie
als woonde er ooit een Griekse cycloop
toen deze tuin geen tuin was
maar een hete helling van de Etna
volgens Homerus was hij kind
van Gaia en Uranus

Maar evenwel, ons krakkemikkig huis
nog zonder de geraniums
achter de blinde ruiten
en nu en dan slaat de cycloop
zijn open deur boos dicht
geholpen door de waiende
Aeolus en Meltemi

Late kikkers

En in de lage lege vijver
van onze boerentuin
in het zuiden van de stad
kwaken wat late kikkers
in deze hete zomer
zonder hemelwater

Ze kwaken om te duiden
we zijn er wel
maar komen misschien
wat later
uit deze drooggevallen kwel
van weggestroomd water

Geen regenseizoen

Het was aardedroog
als een verloren seizoen
rivieren weigerden te stromen uit de Alpen
boeren plunderden de lokale sloten leeg
het IJsselmeer als buffer stond leger
dan voor duizend jaren
en alles dorstte
het dorre graan en het droge vee
en overal hingen de vlaggen ondersteboven
alsof dat hielp
kerken stroomden vol op Urk en Genemuiden
gebeden stegen op om hemelwater
maar de weergoden waren doof
de aarde brandde als nooit tevoren
en water was als goud vandaag

In de kas

We droomden hem al vol tomaten
en komkommers zonder plastic jas
maar onze kas was leeg en open
we moeten voorlopig nog
onze dure groente kopen
of bedelen bij opa
om gratis groen of rood gewas

De grenzen van een tuin

Om de oude grenzen
aan te geven
van deze nieuwe tuin
kwam oud hout
van antieke bomen uit Sauwerd

Om de kavel te omlijnen
om iedereen te laten weten
hier wonen wij wat, welkom
dit is het kleine paradijs
maar zonder een Eufraat
zonder een Tigris
maar nooit ver
van een zoete Drentse Aa

Over de stilte

Je kunt op deze plek
wanneer je heel goed luistert
in deze tuin de stilte horen
met al je open oren

In de verte krast alleen
een ekster om aandacht
vlinders vliegen zwijgend
rond de appelboom
de aarde ligt in stilte
aan je voeten

Alleen de wind beweegt
zich onzichtbaar ritselend
tussen de tuinen
het is de ademloze stilte
die je hier kunt horen

Wachten op stokrozen

We weten ze wit en diep paars
bijna zwart en lila
en kennen ze al jaren uit de tuin
van de buren in de straat en Oosterpoort
maar voor ze gaan groeien
strooien we duizendvoudig zaad
om nageslacht om kleur alom

Je kunt er op wachten wanneer
je ze toespreekt net boven de aarde
alsof ze luisteren naar stem en kleuren
alsof ze weten dat zoals het mosterdzaad
groeien gaat op arme bodem
op het zand in het zuiden van de stad

En het wachten wordt altijd beloond
je wacht een jaar of twee
en kijkt ze uit de bodem
stokrozen doen altijd mee

Wij waren de zee van de tuin

We gooien op de paden
die we teruggevonden hebben
over de grijze tegels gesnipperd hout
om de zachtheid van verdwenen stenen
om kleine wandelingen op dit eiland
en wij zijn zelf de zee van deze tuin

Dichter op de tuin

De dichter zit als een vorst
en heerst met zijn ogen over zijn tuin
maar doet dat zittend
op een oude campingstoel

Er vallen woorden langs
in het gele gras
om opgeraapt te worden
kleine tuintaal van bloesem en bloei
in dit sprakeloze landschap

Met een hark haal ik de woorden
op een hoop en droomt de taal
haast van onwillige natuur
en dorre droogte van een late dag

Men moet *

Men moet het blad nog tellen
van de populier, zijn aandacht
nog schenken aan het gras
men moet zijn zomers nog waaien
de vlinders beminnen en de ekster
nog vragen te zwijgen in zijn boom

Men moet in stilte de goden verzoeken
de spade begraven, de slang en de appel
verwijzen, men moet het landschap vergeten
en de oogst binnenhalen voor de nacht valt
men moet de herfst nog kussen
met de rode lippen van Salvador Dali

14

Ergens de populier *

Ik wist dat ergens
dat ergens de populier
dat nergens de populier
langs de randen
langs de randen van de tuinen
dat nergens de populier ergens

In de schemer van de avond
dat ergens de populier
dat hij nergens
dat zijn blad ooit de aarde
dat zijn blad misschien
nooit de aarde
langs de randen van de tuinen

Dat ergens in de schemer
ooit het blad zou vallen
dat het blad misschien nooit zou vallen
dat de populier in het blinde licht
van de dalende roodgele zon
dat niemand hier in dit licht ooit
dat niemand in deze tuin nooit

Dat ergens de boom
dat nergens de boom
zonder blad langs de randen van de tuinen
dat niemand wist wanneer
dat iemand misschien wist wanneer
dat niemand

Wichelroede

Gelopen met een kleine wichelroede
zoekend naar een zoete bron in de bodem
om de dorst van de boom
om de dorst van het moedige zand
om te lessen de bloem en de struik
van bessen en droge aarde

Maar het vocht bleef verborgen
als een roepende in de woestijn
als een oase in de trillende stilte
van het eindeloze verstikkende zand
van dit onland

Geroepen naar wie het kon horen
hier is geen sprankelend water
hier is alleen de dorre droogte
van lege meren en rivieren
aan het bittere einde van het lege land

Omhoog de wolken

Gekeken met mijn achterhoofd
naar de wolken in het azuren blauw
langs de takken roerloos
zonder een merel en een mus
geen beweging in de afwezige wind
uit elke windstreek

Alleen de dorstige kikkers
meldden zich in de ondiepe poel
kwakend van jewelste
maar ik verstond ze niet

Geen kolibrie gezien *

Even gedacht terug te zijn
in de hangende tuinen van Monteverde
waar gefantaseerde brulapen
grijze Amerikaanse vrouwen op leeftijd
de stuipen op het lijf

Maar gewoon in de tuin van Groningen Zuid
zonder mijn eeuwige gids die de wereld wist
me mee voerde aan wateren van twee oceanen
me op vulkanen van zwart en as
van de Arenal en Irazu
waar Kennedy nog as verzamelde op zijn revers

Maar thuis in mijn tuin met tortels en twijgen
geen folkloristische aap in de takken van de populier
geen kolibrie verdwaald langs winde en lianen
maar alleen een boerenzwaluw
op zoek naar een eetbare emelt of mug

18

Jongste dag

Je zei monter dit hier
is als de jongste dag
een frats uit de vroeg-joodse bijbel
nooit geschreven maar bedacht in een tuin
als deze tussen betwistbaar fruit
en hangende naakte slangen
langs de breekbare takken van de peppel

Hier zei je om de waarheid
geweld aan te doen, hier
wonen weinig mensen
doen geen vlieg kwaad
maar weten zich niet te kleden
weten ook eigenlijk niet wie ze zijn
en waar vandaan ze waren

Maar goed de dag was al vroeg de jongste
na een week werken
de scheiding van donker en licht
van aarde en water
sterren en aarde kortom
het was al vroeg tijd voor een jongste dag

Over de tuin en de verte

Het was nacht in de tuin geweest
en al ochtend geweest en de dag
was zacht voorbij gegleden
en niemand liet van zich horen

De maan was langs de aarde gegleden
en de sterren bevolkten de kosmos
onbegrijpelijk ver van ons
als lichtjaren in de ruimte zag ik
langs de takken van de paradijselijke populier

Je zei kijk wij wonen in deze tuin
als eerste mensen op aarde
en we verbouwen als onze zoon tarwe
en misschien knoflook en ui
maar kennen de gerechten nog niet
van de Franse keuken

En in de verte riep iemand behaard
om een rode soep van linzen
aan de rand van een woestenij
en door een sluwe list kreeg hij
hem opgediend dacht ik zonder servet

In de schemering

Als de nacht zacht valt
in deze nieuwe tuin
met een zwarte hemel
boven het blauwe land
is de avond zo stil
als een slapend klein kind
na een stranddag bij Knokke

Als een sterrennacht in de Sahara
van het diepe zuiden
en ritselen de bladeren nog zacht
van de centrale bewogen boom
in de wind uit het zuiden
en niemand zegt dat iemand
zegt dat woorden tekort schieten
in de schemering van dit blauwe land

Ik ken de bodem niet

Ik wist dat ik hier
op deze bruine terra aarde
me moest ontdoen van diepe vragen
waarop de antwoorden zoek zouden blijven

Ik wist niet van de grond in deze tuin
maar moest hem bewerken met mijn vuisten
dreunend de aarde vragen om meer
om een late oogst om een vergeten wortel

Maar ik ken de bodem niet
geen heilloos houvast
van de smartelijke moeder en haar zoon
smeekte de zon om regen
woonde hier naakt zichtbaar
lig languit op de aarde
als de doelloze slakken
op weg naar het einde van hun tijd

Flirten met de dood

De nieuwe tuin flirt
op gezette tijden met de dood
met bladeren als zwachtels
om geloken ogen

De nieuwe zon valt
langs je blonde haren uit de herfst
en alles geurt weer naar vergankelijkheid
de mist trekt van het land naar boven

De lust trilt in de avond
over de gesloten bloemen
waar waren we geweest
en waar was deze tuin

Dit nieuwe sprookje
moet nog wel geschreven worden
de herfst brengt dood
in dit dagboek van de aarde

Een muze in de tuin

Mijn muze is gekomen
in de trage lege tuin
ze fluisterde de stilte van het land
en zweeg daarna in alle talen

Het werd weer zo laat in die nacht
de avond was allang verdwenen
we leefden er de tijd van trage groei
er vallen zoete tranen uit de laatste wolken

De tuin is hier een dagboek
van de laatste aarde
en alles geurt nog naar vergankelijkheid
de lust trilt nog onzegbaar op het land

De uiterlijke horizon

Dit is de oude tuin
de tuin als lichaam van groei
een volle maan achter de heuvel
van groen afval, nieuwe mest
haastig neergezet door nieuwe bewoners
als uiterlijke horizon

Deze tuin als lichaam van groei
met de tortel in de boom roepend
om nageslacht in tedere nesten
met de wind die in de bomen bijt
met verse zachte snavels

De zomer geeft zich prijs
barst uit zijn voegen van geluk
wind komt aanwaaien
takken buigen haastig mee
en november komt met altijd regen
de tuin gaat sterven in valse sneeuw

De ziel van de tuin is groen
van waakzame schoonheid
van dauw op het naakte blad
alsof het leek of er niemand
maar jij dwaalde door de bedden
als Griekse sirene roepend
om zeelui vast aan een harde mast

Insomnia

Ook hier in deze droge tuin
dreigt slapeloosheid ons in de stoelen
onder de boom naast de struiken
van rode boze bessen
en alle raadsels van de aarde

Tel het alfabet van woorden
slapeloos zonlicht en vage wolken
de tuin is van verleden tijd
is van rode aarde van trage terra
je bent er soms
en hier soms even niet

Ze zei ik ben Eva en ik geloofde haar
oudtestamentisch in een tuin van Genesis
over verdomde appels en een naakte slang
die sprak sissend in slangentaal

We verdonkeren deze tuin
met zwart landbouwplastic
en zien niets meer
in de verduisterde lelijke nacht

Rouwranden

De nagels zijn zwart van rouw
om het wroeten in de aarde
om het planten van gewas
om het sterven van de winter
de rouw tekent de seizoenen zwart
als oude raadsels van de aarde

De nacht is van de dromen en de diepe slaap
we roepen de kraaien uit de bomen
maar geen haan kraait
in de ochtend om een hen
hier waait het denken mee met late uren

Herkenning

De tuin herkent
zijn eigen grenzen niet
weet niet waar
hij spiegelt in zijn eigen aarde
weet niet meer waar

De tuin is van de tijd verdwenen
hoort niet de harde spade
wroeten in de stugge aarde
als in droge tegeltuinen
in de buitenwijken van de grote stad

Boven de tuin

Boven de tuin
boven de zoete rozen
zit je soms onder de appelboom
als Eva zonder Adam gelukkig
maar je weet niet waarom

Is het dal een vijver van Achilles
een tuin van rode stenen aarde
bij een gelogen vijver vol
met vriendelijke kikkers

Kwakend van kikkergeluk
wat dat ook mag zijn

Kalk & gras

Tegenover de tuin
liggen de velden van de voetbalclub
waar ik de duizend doelen trof
waar huilende verslagen keepers
uit Leens & Loppersum
in het stof doken
niet om de aarde te bewerken
maar om hun tranen te mengen
met kalk en gras

Steeds wanneer ik de tuinpoort open
kijk ik even om naar het kunstgras
om de kleine triomfen te laten herleven
om te herinneren dat die grote tuin
met 22 noeste werkers
hun sporen nalieten
op de aarde in het malse harde gras

Wachten op een bui

De peppel mompelt in augustus
in mijn rug om water
als stond hij daar op Golgotha
'mij dorst'

Ik beloof hem regen
binnen een kwartier
maar deze hoge wolken
zijn al leeggelopen
boven Nijmegen of Oss

Hij zucht en kijkt
mij door zijn takken
mistroostig aan
en met een laatste snik
geeft hij me nog wat J C Bloem:

'altijd november altijd regen
altijd dit lege hart, altijd'

Nieuwe buren

We zijn buren denk ik hier
en allemaal een tuin van leven
van bloemen en aarzelende bloei
van de kruimige aardappel
tot de antieke kweeper

Van de duizend stokrozen tot de winde
de worstelende winde die alles wurgt
in een dodelijke omhelzing
en de nieuwe buren beloven bloemen
en zaad van zonnebloemen
in de aarde van de tuin

En de wind bijt de bomen
en de bomen zijn het lichaam
van de kavel en de laatste berg
voor het bos en de dralende maan
achter de heuvel van groei
als uiteindelijke horizon
van alles naast alles naast alles

Een koffer vol herinneringen

De tuin is een koffer
vol zoete herinneringen
aan het bos van oma om diep in te verdwalen
dat kleiner werd naarmate ik ouder
aan de Oostindisch kers op het terras
waarvan wij het zaad en de vruchten plukten

De tuin is het verlangen naar de bomen
op het schoolplein van Meppel
van de kastanjes die we raapten
van de bladeren die we wierpen
hoog in de snijdende oostenwind

De tuin is het park van Arnhem
met de diepe waterval
is ook de herfst van de paddenstoelen
die we plukten voor een tafel in de klas
want dat mocht toen nog dacht ik
de tuin is altijd een herinnering
aan een kale wintertuin van sneeuw

Bij de nonnen van Essen

We wonen riant
in onze tuinen van zand
zei Hans op Essen
en op het keileem
waar het water niet doorheen lekt
dus natte voeten in moderne tuintaal

En Essen is geschiedenis
Essen was ooit een klooster
van rijke nonnen uit de stad
ze liggen om de hoek begraven
in diagonale symmetrische rijen
gezichten op Jeruzalem gericht

Het roomse klooster al eeuwen geleden
met de nonnen verdwenen
in de bodem van zand
op het keileem van Essen

Wortels van de bodem

We willen de aarde vrijwaren
van een lastig wortelstelsel
maar uitroeien klinkt
naar een oud testament
waar David de Amelekieten
en Hethieten, Filistijnen en Moabieten
nogal over de kling joeg
om nog maar te zwijgen over Goliat
een reus die geen kiezel zag aankomen
van de herder David

Maar hier dus in deze tuinen
de wortels van diepgaand gras
hardnekkig woekerende wurgers
als zevenblad en duizendknoop
maar of ze destijds al bijbels in Genesis
misschien een brandende braamstruik
in een halfwoestijn van Mozes

We gebruiken de spade van A uit S
als moderne guillotine
hakken geen hoofd maar diepe wortels
en maken de aarde vrij
van beklemmend en giftig groen

Wat er vandaag nog niet is

Je zegt wie hier gaat zitten
in deze tuin zonder haast
zonder de verdwaalde bloemen
van een volgend voorjaar
kijkt en ziet de aarde
nog onvolkomen in zijn eenvoud

Je zegt je voetstappen klinken hier
niet als je voorbij loopt
van de kale kas naar de oude boom
je stem is hier zachter
dan je stem in een stad

En je ogen zeg je
zien niet meer
dan wat lome kleine gebaren
van de dichter die beschrijft
wat er hier nog niet is
vandaag nog niet tenminste

Gevecht in de tuin *

Toen ik hier nog niet kwam
voordat ik de plek kende
wist ik nog niet waar
maar nu ik hier zie wat ik
eerder niet, deze tuin aan de rand
van een grote stad

Ik kende de tuingeluiden
iemand vertelde over de oude peppel
over de kas met lege ogen van glas
en over het geduldig gereedschap
dat bruin geroest lag te wachten
achter de heg, de diepe spade
om de wortels diep te doden
om de strijd aan te binden
met een woelmuis of wat

37

Van Gogh in Costa Rica

Niemand had me verteld
waar een bosmaaier
want de tuin bleek geen bos
niemand zei me dat een bosmaaier
het jarenlange gras kon maaien
maar niet waarom en waarlangs

Hij zou de bodem van de zoden
kennen en alle plaggen verpulveren
maar ik zag de onstuimige tuin woekeren
van wortels en liggend geel gras
dat een nieuwe tuin in de weg stond
dat de bodem bedekte als een sluier
ondoordringbaar als de planten
van het regenwoud in tropisch Costa Rica

Maar we vonden een zeis
in de oude schuur en we zeisden
als vroege boeren met wijde beweging
ritmisch op het gele veld van van Gogh
maar dat was misschien een zaaier
op een duur vergeten doek

Bloed zweet tranen *

Als van het werken
het zweet stroomt uit je rug
op de aarde van deze tuin
die hardop om water smacht

En het zout maar zoet bloed
na de geslagen nagel
langs je hinderlijke hand
naast de gammele bank

En het zout van je tranen
die vallen naast de kikkervijver
en niemand herkent het vocht
want alleen het bloed

Alleen het bloed detoneert
naast de wervelende winde
en het haast gele gras
oud gras van een vergeten voorjaar

De tuin verstaan

We zeggen hier op deze tuin
dat we de tuin moeten verstaan
dat geen boek ons gaat vertellen
wat waar gaat bloeien
wat nergens wil groeien

We luisteren met al onze oren
naar de nieuwe buren
die weten hoe een tuin
wat de aarde je belooft
waar waar en wat misschien nergens

We zeggen dat we deze tuin verstaan
in het fluisteren van de wind die waait
langs de stralen van de zon
in het vallen van de zoete regen
horen we wat de tuin zegt
wat hij te zeggen heeft over zichzelf

Hakken op de tuin

Ze ziet de bedden vol met zand
en wankelt op haar hakken
door de droge tuin
vergat het juiste schoeisel
om met een spa de wereld
om te ploegen

Om alle wortels dood te bijten
met de vier tanden van de riek
Dood! moeten jullie, dood
roept ze in levende natuur
zodat wij verder voortgaan
met ons groene bestaan

Hier in deze diepe jungle
hier op deze ademloze tuin

Boeddha van de tuin

Boeddha is wakker
hij is ontwaakt
zijn doel volbracht
hij is het verhaal
van deze tuin
brengt zuivere verlichting
dus de bloemen en het fruit
de comfortabele bedden vol oud gras
de diepe wortels en de zoektocht
naar het diepe water
naar het einde van het lijden
in de natuur van ons bestaan
Boeddha, spiritueel vol wijsheid
hier nu in deze tuin van stilte
van zuivere verlichting
en de oude boom mompelt zen

Een reiger bij de vijver

Ik vond aan het einde
van de wereld
in het doolhof van Hoogkerk
een woedende reiger
met haast knarsende snavel

Hij houdt sinds vandaag
de wacht over een kudde kikkers
een erfenis van een boze tuinier
en zijn hoogzwangere vrouw

De reiger buigt zich voorover
naar het lage zwarte water
maar weet zich te beheersen
en dient als dreigend schrikbeeld
voor overvliegende soortgenoten
en de twee ooievaars
een bruin weiland verderop

Geen appel

Geen appel valt
niet ver in deze tuin
nog van de boom
het was te warm
de boom was loom
en al het fruit al bruin

De aarde en de mest

Het zijn de paarden ergens
en we kennen ze niet
weten niet wie het verzamelt
voor op onze tuinen van zand
om de vruchtbaarheid van het voorjaar
om de vitamine voor onze bodem

Het is de poep van edele dieren
opgevangen door een verre boer
door een landman in Drenthe
en geen paard heeft weet
van de biologische aarde
van het effect van de stoelgang

En de grond langs Essen juicht zacht
om de groei van radijs en rode biet
om het hoekje aardappels
om de stokrozen en de dahlia's
en wij staan stil in onze kas
en blozen in de stralen van de zon
en prijzen Pluvius om het water
vallend uit een hoge wolkenhemel

Winterrogge in een bed

Het is weer najaar
en de winterrogge staat
groen als gras in de bedden
en wacht op de nieuwe winter

Ze bleek geen muizenvoer
maar biologische mest
als onvolgroeid stro
en de rogge voorkomt uitspoeling
verbetert de bodem
en is naar verluid anti onkruid
hoorde ik fluisteren in de wind

Maar of ik er ooit een roggetje
met boerenkaas van kan eten
staat nog geschreven in de sterren
boven deze tuin

Nog weer de peppel

Hij is een oude boom
op een oude tuin
kent de vergezichten
langs zijn blad
groet ritselend een nieuwe dag
schuilt bij zwaar weer
geduldig in zijn bast
zijn ruige jas van jaren

Boven de tuin

Hoog boven de tuin
verjaagt een ruziekraai
een boze buizerd dansend
op hun wieken met hees gekras
om wat ijl territorium
onder de lage wolken
die hier witter zijn
tegen een azuurblauwe lucht
witter dan de watten
van de Etos
op het Helperplein

Oost Indische kers uit Ermelo

We waren in die jaren niet nieuw
in het stille Veluwedorp
maar kenden de Pauwenhof nog niet
het grote huis met eigen bos
die in onze jonge jaren groot
maar later kleiner bleek
zoals alles vroeger groot en later klein

In elke herfstvakantie logeerden we
op een doodsbanige muizenzolder
of in de bedstee van W G van de Hulst
en elke vakantieochtend in oktober
werden de gietijzeren voedertafels
vol gelegd voor de eekhoorns en gaaien

En wij waren zo dienstbaar
als nette gereformeerde jongetjes
en oogstten het zaad van het terras
om ook in het volgend voorjaar
de wereld van Oost Indische kers te voorzien
zodat oma overal zou bloeien

Zachte voeten in het bos

In de schaduw van de tuin
aan de voet van de boom
nooit ver van varens & vocht
hechten dorstige mossen
zich als eenvoudige groene sokken
aan de benen van de boom
als zachte voeten
in het doodstille bos

Inhoud

3. Oude peppel in een nieuwe tuin
4. Kus een hommelt zacht
5. Volgens Homerus
6. Late kikkers
7. Geen regenseizoen
8. In de kas
9. De grenzen van een tuin
10. Over de stilte
11. Wachten op stokrozen
12. Wij waren de zee van de tuin
13. Dichter op de tuin
14. Men moet
15. Ergens de populier
16. Wichelroede
17. Omhoog de wolken
18. Geen kolibrie gezien
19. Jongste dag
20. Over de tuin en de verte
21. In de schemering
22. Ik ken de bodem niet
23. Flirten met de dood
24. Een muze in de tuin
25. De uiterlijke horizon
26. Insomnia
27. Rouwranden
28. Herkenning
29. Boven de tuin
30. Kalk & gras
31. Wachten op een bui
32. Nieuwe burens
33. Een koffer vol herinneringen
34. Bij de nonnen van Essen
35. Wortels van de bodem
36. Wat er vandaag nog niet is

37. Gevecht in de tuin
38. Van Gogh in Costa Rica
39. Bloed zweet tranen
40. De tuin verstaan
41. Hakken op de tuin
42. Boeddha van de tuin
43. Een reiger bij de vijver
44. Geen appel
45. De aarde en de mest
46. Winterrogge in een bed
47. Nog weer de peppel
48. Boven de tuin
49. Oost Indische kers uit Ermelo
50. Zachte voeten in het bos

Colofon

Wat valt er te zeggen over een nieuwe tuin? Over wat je er laat groeien en bloeien, over wat de tuin zelf bepaalt. Iedereen komt met bijzonder goedbedoelde tips en oplossingen, met de belofte van zaad en stekken, hoe de bouwvallige schuur en het gras met duizend diepe wortels, over de woekeraars en de duizend kleuren van de stokrozen.

En we waren blij met de tips en de beloftes en we hoorden in de wandelgangen wat iedereen wist over bosmaaiers, over de eindeloze wortels van oud geel gras. En we deden er ons voordeel mee. We hopen op een lang verblijf op deze oase van Essen.

De bundel is af en natuurlijk nooit af. Veertig gedichten over deze plek naast de stad. En een beetje over mijn verleden bij Oranje Nassau. Dank iedereen, tot ziens op de tuin!

Arjen Boswijk 0628449332 www.arjenboswijk.nl h.a.boswijk@gmail.com

Martine Veenhuis 0641484456 martineveenhuis@hotmail.com

Drukwerk RCG

Oplage 10 exemplaren

Boswijk & Boeddha

